

SØGER LÆRDOM VED LÆSNING OG VED TRO

NUMMER 5 | 1. MARTS 1928 | 77. AARGANG

DEN SKANDINAVISKE MISSIONS HISTORIE.

»Og en Advarsels Røst skal lyde til alle Folk ved mine Disciples Mund, som jeg har udvalgt i disse de sidste Dage.« (Pag. Bog 1: 4.)

Kirken har altid lagt sig dette hellige Ansvar paa Sinde. Joseph Smith og Oliver Cowdery prædikede Evangeliets Sandheder, som var aabenbarede til dem, og næsten umiddelbart efter, at Kirken var organiseret, paabegyndtes det officielle Missionsarbejde i De Forenede Stater og mellem de amerikanske Indianere. I 1837 aabnedes den Britiske Mission, og i 1843 blev der sendt Missionærer til Øerne i Stillehavet. 2 Aar efter Ankomsten til Klippebjergene blev der sendt Missionærer til Frankrig, Italien og de skandinaviske Lande for at paabegynde Arbejdet for Herrens Sags Fremme. Det er Historien om den mest succesfulde af disse Missioner, at Ældste Andrew Jesen har skrevet til de mindste Detailler i »Den Skandinaviske Missions Historie«, som fornylig er udkommet.

Apostel Erastus Snow og hans Selskab ankom til København i Foraaret 1850. De fandt med det samme en lille Gruppe af Mennesker, der søgte efter mere Sandhed end det, der blev dem fortalt af den Kirke, de tilhørte. Ageren var forberedt, og Sandhedens Sæd fandt et let og frugtbart Leje. Den 8. August 1850 fandt den forste Daab Sted i Sverige, og den 12. August 1850 dobte Ældste Snow 15 Mænd og Kvinder i Danmark, og den 23. September 1851 blev den første Daab udført i Norge. Derefter gik det hurtigt fremad, saaledes at der op til nærværende Tidspunkt er bleven dobt ca. 54.000 Personer i Den Skandinaviske Mission. I Sammenligning med det totale Indbyggerantal er dette et større Antal, end der er bleven døbt i noget andet Land i Europa eller Amerika.

Dette ærefulde Resultat af Missionærernes Arbejde i Skandinavien er opnaaet trods en voldsom og ubarmhjertig Modstand. I Modstrid med Landets Love blev Missionærerne arresteret, straffet med Bøder, Fængsel og Udvisning. Ofte strakte Fængselsopholdet sig over mange Maaneder, hvor der blev serveret en tarvelig og daarlig tilberedt Føde. Ikke sjældent blev der tilføjet dem legemlige Læsioner. Gennem Bagvaskelse og Usandheder opflammede Modstanderne i Aviserne og fra Prædikestole den offentlige Mening, indtil en morderisk Pobel overfaldt Missionærers og Medlemmers Hjem og efterstræbte Livet af disse fredelige Budbærere af Jesu Kristi Evangelium. Historien om Forfolgelserne i Skandinavien er Historien om Evangeliets Indførelse i ethvert Land og er et fuldkomment Billede paa den Kamp, Sandheden altid maa kæmpe for sin Tilværelse.

Evangeliets Gaver syntes at gore Forfolgelserne til en Biting. Missionærerne var beskyttet af usynlige Magter. De var ledt bort fra Fare ved Aandens Hvisken. Vrede Menneskers Hylen blev paa en mirakuløs Maade forandret til venlig Imødekommenhed. Fængselsdøre var aabnet af usynlige Hænder. Venner og Midler fandtes, naar de var nødvendige. Missionærerne sang Lovsange, saa det rorte Fangevogternes Hjerter, og de forlangte Daab. Medlemmerne, der var brænde-

mærket af deres Næste, saa de syge helbredet, de onde Aander uddrevne, og hørte Vidnesbyrd og Profetier udtalte. De følte i deres Hjerter den ubeskrivelige Glæde at have Sandheden og fandt til deres Forbavselse, at de, som havde spottet og haanet dem, kom for at dyrke Gud sammen med dem eller blev hensynsfulde. Historien viser, hvorledes Herren stiller Vinden for det klippede Lam.

De, som nedstammer fra Skandinavere, udgor et loyalt og hengivent Element i Kirken. De har saa at sige været knyttet til Gengivelsen af Evangeliet fra Begyndelsen. I 1842 var mange Nordmænd omvendte i La Salle County, Illinois. I 1843 var der mange Danskere og Svenskere dobte i Boston, Massachussets.

Der var en Dansker og en Nordmand i Brigham Youngs Pioneerskare, og der var en Svensker i »Mormon-Bataillonen«. Den Skandinaviske Missions Historie er mere end en Optegnelse af Begivenheder — den er et Folks Hyldest til den Kirke, i hvilken de har fundet Sandheden og Fred, materiel og aandelig Tilfredshed. Den er et Vidnesbyrd om Kundskaben, de har om Joseph Smiths guddommelige Mission. Den er et andet Vidne om deres Taknemmelighed og Tro.

Den utrættelige Historieskriver og Veteran, Ældste Andrew Jensen, har skrevet Bogen fra et Væld af hans Livs Studier. Den indeholder en Overflod af Begivenheder, der er opbyggende for Troen og er et mindeværdigt Bidrag til De Sidste Dages Helliges interessante Historie.

Præsident *John A. Widtsoe i* Millenial Star.

EVANGELIETS GUDDOMMELIGHED.

Af Præsident *Joseph F. Smith.*

Det var tildels uforventet, at jeg er kaldet til at staa overfor denne Forsamling; men jeg gør det med Glæde, eftersom jeg har et Vidnesbyrd at bære om det Værk, vi er optaget af, og det er mig altid en Glæde at udtale mine Følelser des-

angaaende. At vi har Evangeliet og har nydt dets Velsignelser, og at dets Ordinancer er bleven administreret til os Sidste Dages Hellige, er der Tusinder, der kan bære Vidnesbyrd om mange Steder i Verden. Vidnesbyrdet om Sandheden af dette Værk er ikke begrænset til een eller til nogle faa; men der er Tusinder, der kan og vil erklære, at de véd, det er Sandhed, fordi det er blevet aabenbaret til dem.

Vi som et Folk tiltager i Antal, og Gud den Almægtige forøger sine Velsignelser paa os, Folkets Tro og Kundskab om Sandheden udvides. Jeg er min himmelske Fader taknemmelig, at jeg er bleven tilladt at leve i denne Generation og derved blive bekendt med Evangeliets Principper. Jeg er ogsaa takemmelig, at jeg har et Vidnesbyrd om dets Sandhed, og at jeg er tilladt at staa her eller hvor som helst at bære mit Vidnesbyrd til den Sandhed, at Evangeliet er gengivet til Menneskene.

Jeg har rejst en Del iblandt Nationerne, hvor jeg har forkyndt Evangeliet og set noget af Tilstanden i Verden, og til en vis Udstrækning er jeg bleven bekendt med Menneskenes Følelser og med de forskellige Religioner i Verden, og jeg er sikker paa, at det Evangelium, som er aabenbaret i Bibelen, findes ikke i Verden. Evangeliets Ordinancer er ikke administreret i nogen Kirke med Undtagelse af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Dersom vi gor os bekendt med Grundsætningerne i de forskellige religiøse Samfund i Verden, da vil vi finde, at der ikke i disse findes Jesu Kristi Evangelium og ikke heller dets Ordinancer, de har kun en gudelig Formular. Jeg nærer ingen Tvivl om, at de er ligesaa oprigtige som vi, der har adlydt Evangeliet, som er aabenbaret fra Himmelen i disse Dage; men de er blottet for den Kundskab, vi besidder, af den Aarsag, at de fornægter Kilden, hvorfra de kan modtage denne Kundskab — nemlig Aabenbaring fra Jesus Kristus. I deres Tanker er Himmelen lukket, de erklærer, at Gud har aabenbaret alt, som er nødvendigt, af hvilke Skrifterne er fulde, og at der ikke vil blive aabenbaret

mere. Eftersom denne er deres Tro, udelukker de sig selv fra det himmelske Lys og Intelligence, og de vil vedblive dermed saalænge, som de fortsætter med deres nuværende Kurs i Vantro. De vil ikke lytte til de Mænds Vidnesbyrd, som fortæller dem, at Herren lever, at han er istand til at aabenbare sin Vilje til Menneskene i Dag saavel som i fordums Dage. De vil ikke give Agt paa dette Vidnesbyrd, og følgelig lukker de Døren for Aabenbaring. Derfor kan de ikke gøre Fremgang eller lære Guds Vej at kende og komme til at vandre paa hans Stier.

Vi bevidner, at de Forhindringer, som adskilte Menneskene fra Gud, er overvundne, og at Herren igen tilkendegiver sin Vilje til Menneskene. Men siger én, hvorledes kan vi blive bekendt med disse Ting, og hvorledes kan vi vide, at De er ikke bedraget? Til saadanne vil vi sige: »Omvend eder fra eders Synder i al Oprigtighed, bliv døbt og faa Haandspaalæggelse for den Helligaands Gave, og Aanden vil vidne for eder om Sandheden af vort Vidnesbyrd, og I vil blive et Vidne herom, ligesom vi er, og vil være istand til at staa dristigt frem og bære Vidne til Verden, ligesom vi gør.« Denne er Vejen, som paa Pinsefestens Dag blev vist af Peter og de øvrige Apostle, da den Almægtiges Aand hvilede paa dem med stor Kraft, og de udbrød: »I Mænd Brødre, hvad skulle vi gøre?« Og Peter svarede dem: »Enhver af eder omvender sig og bliver døbt i Jesu Kristi Navn til Syndernes Forladelse, og I skal modtage den Helligaands Gave.« Dette var Raadet, som blev givet dem, og ligesaa meget som de adlød det, var de berettiget til den Helligaands Vidnesbyrd, hvilket vil bringe dem Fred og Glæde og tilkendegive dem deres Pligter og sætte dem istand til at kende deres Slægtskab med Gud.

Dersom vi betragter Verdens Stilling i Dag, maa vi komme til den Slutning, at der sandsynligvis ikke saasnart vil blive Fred paa Jorden, der er intet Tegn blandt Nationerne, der tyder paa Fred; endog blandt de religiøse Samfund er der ikke nogen Tendens til Fred og Enighed. De bringer ikke

Menneskene til Kundskab om Gud; eller til Forstaaelsen af Skrifterne, som nævner, at der kun er een Gud, een Tro og een Daab. Ethvert Menneske vandrer efter sin egen Ide, uafhængig af Aabenbaring, derfor hersker der Forvirring og Uenighed, og de forskellige Kirkesamfund strides med hverandre. Som det er i den religiose, saaledes er det ogsaa i den politiske Verden; alle er delte i Partier. Saadan har Stillingen været i næsten atten Hundrede Aar, indtil nu, da der er saa mange Partier i Kristendommen, at det vil blive vanskeligt for nogen at tælle, hvor mange Sekter, der er i Kristendommen. Som en Følge af den Strid og Kamp blandt de forskellige Sekter, er der Tusinder, der er blevet aldeles skeptisk overfor hvilken som helst Religion, og de er kommen til den Slutning, at der ingen Gud eksisterer, men at alle religiose Personer er bedragne. Det sekteriske religiose System er kun beregnet paa at lede Mænd med Eftertanke og Intelligence ind til Skepticisme, hvilket vil have til Folge, at de fornægter al Indblanding af Gud i Menneskenes Affærer, ja benægter endog hans Ret til at gribe ind.

Gud den Almægtige er Jordens Skaber og Fader til vore Aander. Han har Ret til at diktere, hvad vi skal gøre, og det er vor Pligt at adlyde og vandre efter hans Forlangender. Evangeliet er blevet gengivet til Jorden, og Præstedømmet er atter oprettet, og vort Folk værdsætter begge Dele; men de, der ikke er bekendt med vort Arbejde i Evangeliet og i Præstedømmet, ser paa os med Forundring og er forbavset over den Enighed, der eksisterer blandt os. Vi lytter til vor Leders Røst, vi er forenet i vor Tro og i vort Arbejde. Verden kan ikke forstaa dette, og de betragter det med Forundring.

Mine Venner! Lad mig fortælle eder, at dette er én af Jesu Kristi Evangeliums Virkninger. Vi er forenet i vor Tro formedelst een Daab; vi véd, at Jesus Kristus lever; vi véd, at han er vor Frelser og Forloser, vi har et Vidnesbyrd herom, uafhængig af skrevne Boger, og vi vidner om disse Ting til Verden. Denne Harmoni, som findes iblandt de Sidste Dages

Hellige, og den blomstrende Tilstand iblandt dem er vanskelig for mange Mennesker at forstaa. Jeg har derfor hørt enkelte sige, at vi roser os selv for meget; men naar vi tager Omstændighederne i Betragtning, da vi kom hertil, saa tror jeg ikke, vi siger for meget, vi kom herud til disse øde Egne som et fattigt Folk, uden at eje noget som helst. Den gode Stilling, vi er i, skyldes vort eget fysiske Arbejde og Guds Velsignelser. Vi har arbejdet under meget vanskelige Forhold med at fragte vort Gods og Maskineri over de øde Sletter, og ved Siden heraf havde vi den golde, tørre Jord at kæmpe med. Naar vi overvejer alle disse Ting, saa tænker jeg, at vi har gjort mere Fremgang end noget andet Folk. Som det er gaaet i den forbigangne Tid, saaledes vil det gaa i Fremtiden, vi vil tiltage og udstrække vore Grænser, thi det er Guds Værk, og vi er hans Folk, og han vil vedblive at velsigne os, som han har gjort hidtil.

Vi er Medarbejdere i det store sidste Dages Værk med at forkynde Evangeliet til Nationerne, indsamle de fattige og opbygge Zion paa Jorden. Vi arbejder for Retfærdighedens Sejr, Undertrykkelse af Synd og Tidens Vildfarelser, i hvilken vi lever. Det er et stort og herligt Arbejde. Vi tror, at vi skal elske Gud af hele vort Hjerte og elske vor Næste som os selv. Vi tror ikke, det er Ret at lyve, stjæle, udføre Bedrageri eller gøre nogen som helst Ting, der er forbudt i Jesu Kristi Evangelium. Vi véd, at Herren har talt til Menneskene paa Jorden, vi vidner herom, og vi staar som Vidner overfor Verden, at dette er Sandhed.

KUNDSKAB ER MAGT.

Men dersom nogen af Eder fattes Vidsdom, han bede derom til Gud, som giver alle gerne og uden Bebrejdelse, saa skal det gives ham. (Jak. 1: 5.)

Hvor ofte hører vi ikke disse Ord citeret og det paa en saadan Maade, at det faar os til at tro, at vedkommende, der

citerer dem, tror, at det er alt, hvad der behøves for at erholde den forønskede Visdom om en eller anden Ting. Ordene i sig selv er sande nok, men ligesaa sandt, som det er, at Jesu Kristi Guds Søns Blod kun renser os fra al Synd, dersom vi vandrer i Lyset, saa at vi har Samfund med ham, ligesaa sandt er det, at vi kun faar de Velsignelser, som vi gør os fortjent til. Naar Herren derfor i Pag. Bog 88 Kap., 118 Vers siger: Ja søger efter Visdom i de bedste Bøger, søger Lærdom ved Læsning og ved Tro, saa er det, det vi skal udføre for at faa den før omtalte Velsignelse, nemlig at erholde Visdom. Joseph Smith siger, at ingen kan blive frelst i Uvidenhed, og da der ikke eksisterer nogen Virkning uden forudgaaende Aarsag, maa vi ikke tro, at vi kan erholde hverken Kundskab eller Visdom uden at arbejde for at opnaa dem.

Ja, siger nogen, jeg har virkelig ikke Tid til saadan at sætte mig hen at læse, jeg har saa meget at tage Vare paa, og dette er jo ogsaa sandt. Vi Sidste Dages Hellige har meget at tage Vare, men mon ikke en hel Del af det, der tager vor Tid, kunde tage Vare paa sig selv. En Del af os har saa mange saakaldte Venner og plejer megen Selskabelighed, hvor Talen drejer sig om Dit og Dat, som hverken vi eller vore Venner har nogen Gavn af, medens Sandheden er den, at vi har ingen bedre eller mere trofaste Venner end dem, vi har staaende i vor Bogreol, dersom det virkelig er gode Bøger, Bøger, der indeholder Evighedsværdi. Og saa er der tilmed dette, at disse Venner er altid hjemme, naar vi kommer i Besøg, og de er aldrig utaalmodige, hvis vi ikke har samme Mening som de, vi kommer heller aldrig til Ulejlighed. Om vore unge Søskende kunde fatte, hvor store Værdier, de gaar tabt af ved at strejfe om paa Gaden i Timevis i Snak med Poul eller Peer om Dit og Dat, i Stedet før at tilbringe den samme Tid i et roligt Sofahjørne i Selskab med en god Bog. Der kan vi som Regel komme af med vort nedtrykte Sind og i Stedet før hente Glæde og Tilfredshed, ja undertiden ogsaa en sund Latter, det er jo nemlig ikke givet, at en Bog for at være god absolut maa være alvorlig og helt blottet for Humør.

Jeg undres ogsaa over, hvor mange Procent af Kirkens Medlemmer der egentlig har Kirkens Bøger, ja, jeg kender Sidste Dages Helliges Hjem, hvor man ikke engang har en Bibel. Hvordan man kan tro, at man kan vedligeholde Forbindelsen med Gud uden selv at læse hans Ord eller bevare Interessen for Kirken uden at læse Kirkens Bøger, det har altid været mig en Gaade. Vi har nu optaget som Valgsprog for Ungdomsforeningerne, at vi bør have et bedre Kendskab til Mormons Bog. Jeg vilde ønske, at det næste maatte lyde: hver Sidste Dages Hellig sin egen Bibel og alle Kirkens autoriserede Bøger, saaledes at dersom vi vil finde et eller andet, vi da har vore egne Bøger, som vi kan bruge saa kort eller saa længe, vi vil, saa vi ikke er afhængige af andre ved at skulle laane dem.

Enhver ung Mand og Kvinde burde have sin egen Bogsamling, stor eller lille efter Evne, ihukommende at disse indeholder Skatte, som hverken Møl eller Rust kan fortære, og som ingen kan tage fra os, naar vi først har tilegnet os dem. Maa Herren velsigne os til ret at forstaa, at det kun er det, vi selv kender, vi har det rette Gavn af.

Ida Rasmussen.

DEN DANSKE MISSION.

FORAARSKONFERENCERNE

vil i Aar blive afholdt som følger:

I Aalborg Søndag og Mandag den 8. og 9. April.

I Aarhus Lørdag, Søndag og Mandag den 14., 15. og 16. April.

I København Søndag og Mandag den 22. og 23. April.

Præsidenterne i de forskellige Distrikter anmodes om i rette Tid at træffe alle fornødne Forberedelser for Afholdelsen af de med Konferencen forbundne Møder.

Saavidt det er muligt, bedes Grenenes Forstandere give alle Medlemmerne af Kirken og vore fremmede Venner en personlig Indbydelse til at overvære disse Møder.

Programmet bør udarbejdes i god Tid og indsendes til Missionspræsidenten til Godkendelse.

ANKOMST OG BESKIKKELSE.

Ældsterne Ira A. Christensen fra Delta, Utah, og George H. Carlsen fra Pocatello, Idaho, ankom til København med S/S »United States« den 9. Februar. De havde haft en behagelig Rejse og befinder sig vel. Vi byder disse Brødre hjertelig velkommen.

De er beskikkede til at virke henholdsvis i Aalborg og Aarhus Distrikter.

Ældste George Philip Jensen, som er kaldet til at præsidere over Københavns Distrikt, vil, begyndende med næste Nummer af Stjernen, indtil videre assistere med Udgivelsen af samme.

NOTITS.

For at opklare en Misforstaaelse, der er opkommet med Hensyn til Studeringen af Mormons Bog, som var omtalt i Skandinaviens Stjerne Nr. 2, den 15. Januar d. A., skal vi oplyse, at Præmien er udlovet for dem, som læser hele Bogen igennem og tillige besvarer de Spørgsmaal, der er stillet.

Lad os haabe, at alle Kirkens Medlemmer i denne Mission deltager i Konkurrencen.

SKANDINAVIENS STJERNE FOR 1927,
smukt indbunden, er til Salg paa Missionens Kontor. Pris 6 Kr.

Joseph L. Petersen,
Missionspræsident.

DEN NORSKE MISSION.

VAARKONFERENCE I NORGE.

Trondhjem	Sondag den 8. April.
Bergen	Søndag den 15. April.
Oslo	Søndag den 22. April.

ANKOMST OG BESKIKKELSE.

Ældste Richard A. Jørgensen ankom til Oslo den 8. Februar og er beskikket til at arbejde i Oslo gren.

FORFLYTTELSE.

Ældste Elias J. Ellefsen er løst som forstander av Trondhjem gren og beskikket til at arbejde i Bergen distrikt.

Lorenzo W. Anderson,
Missionspræsident.

FORHENVÆRENDE MISSIONSPRÆSIDENT EDWARD H. ANDERSEN DØD.

Edward H. Andersen, i ca. 30 Aar Redaktør af »Improvement Era« (udgivet hver Maaned i Salt Lake City, Utah, som Organ for Præstedømmet og Unge Mænds Foreninger), velbekendt i Utahs literære Kredse og anerkendt som en Autoritet paa kirkelige Omraader, og som har skrevet og udgivet flere literære og historiske Værker, døde pludselig den 1. Februar i sit Hjem, 986 Garfield Ave., Salt Lake City, Utah.

Br. Andersen var født i Sverige den 8. Oktober 1858 og kom med sine Forældre til Amerika i 1864, hvor de bosatte sig først i Farmington og senere i Huntsville, Utah. I 1877 tog Br. Andersen Eksamen ved Utahs Universitets Normalskole og var derefter i mange Aar Principal over Skolerne i Weber Amt, Utah. Ligeledes var han i 10 Aar Forretningsfører og Redaktør for »Ogden Herald and Standard« og i mange Aar Medarbejder ved Tidsskriftet »The Contributor«. Br. Andersen har ogsaa haft mange betroede Stillinger indenfor Kirken, bl. a. Sekretær for Weber Stav, Præsident over den Skandinaviske Mission fra den 28. September 1890 til den 22. September 1892, Medlem af Hovedbestyrelsen for Ungdomsforeningerne, Skriver for Kirkens halvaarlige Konferencer og Medlem af Præsidentskabet for Granite Stav, Lalt Lake City.

Br. Andersen efterlader sig Enke og 6 Børn samt 10 Børneborn.

Præsident Heber J. Grant udtaler i anerkendende Ord, at Br. Andersen var af den bedste Type af Sidste Dages Hellige. I alle hans Stillinger, i Stavs-Præsidentskabet, Redaktør af »Improvement Era« og i Hovedbestyrelsen for Ungdoms-

foreningerne, var han utrættelig, energisk og nidkær saavel som skikket til Udførelsen af sit Arbejde, og at han var i Besiddelse af en kærlig Natur.

EN BESKRIVELSE OM FRELSERENS UDSEENDE.

Det var almindelig Sædvane, at de Romerske Guvernører underrettede Senatet og Folket om de vigtigste Begivenheder, der forekom i deres respektive Provinser. I Kejser Tiberias Ceasars Dage skrev Publius Lentulus, som var Præsident i Judæa følgende Epistel til Senatet angaaende Frelseren.

Der er i disse Dage fremstaaet en Mand, som er i Besiddelse af stor Dyd og Kraft og kalder sig Jesus Kristus. Han lever iblandt os og er af Folket antaget som en Sandhedens Profet, men hans Disciple kalder ham Guds Søn. Han oprejser de døde og helbreder alle Slags Sygdomme; han er en smuk høj Mand, af et meget ærværdigt Udseende, og de, der ser ham, baade elsker og frygter ham. Hans Haars Kulør er lig en fuldmoden Hasselnød, det er glat til hans Øren, men derfra og ned over hans Skuldre er det krøllet og bølgende; paa Midten af Hovedet har det en Skilning, saaledes som det er Skik hos Nazaræerne.

Hans Pande er meget fin; hans Ansigt er uden Rynker og har en smuk rød Kulør; hans Næse og Mund er nydelige; hans Hageskæg er tykt, ikke meget langt, men tvedelt og af samme Kulør som hans Hovedhaar; han har et uskyldigt, men modent Udseende; hans Øjne er graa, klare og kvikke; hans Irettesættelser er frygtelige, men hans Formaninger gives i et høfligt Sprog; hans Tale er smuk og blandet med Værdighed. Ingen erindrer at have set ham le, men mange har set ham græde. Hans Legemsbygning er fortræffelig; hans Hænder og Arme er meget behagelige at beskue; hans Tale er meget tempereret, beskeden og vis. Han er i det Hele taget en Mand af en enestaaende Skønhed og overgaar Menneskenes Børn.

MORMONS BOG OVERSAT PAA SEXTEN SPROG.

De Sprog, som Mormons Bog er oversat til, tæller seksten, inklusive »Deseret Alphabet«.

Den engelske Oversættelse udkom i 1830; danske 1851; vallisiske, tyske, franske italienske 1852; hawaïske 1855; Deseret Alphabet 1869; svenske 1878; spanske 1886; maoriske 1889; hollandske 1890; samoanske 1903; tahitiske 1904; tyrkiske 1906; japanesiske 1909.

Oversættelse til tre andre Sprog har ogsaa været udført, nemlig det græske, hebræiske og hindustanske; men endnu er de ikke udgivne.

FORNUFTMÆSSIG TEOLOGI.

Af Dr. *John A. Widtsoe* af de Tolvs Raad.

(Fortsat fra Side 61.)

Ligelighedens Prøvemiddel. En vis Prøve kan anvendes, der, uden Hensyn til Menneskenes forskellige Opnaaelser, ufravigelig bestemmer, hvilken Klasse i Samfundet de hører til: Dersom man af alle Kræfter gør Brug af sine Talenter for andres saavel som for sit eget Gode i Retning af universal Fremgang, er man ligelig stillet lige over for ethvert andet Menneske, der ligeledes gør sit bedste. Intet mere kan der forlanges af noget Menneske. Dette Princip bør man ikke tabe af Sigte. Man maa dømme Menneskene ikke alene efter deres Opnaaelser i Livet eller de naturlige Gaver og Talenter, de er i Besiddelse af, men hovedsagelig med Hensyn til, hvorvidt de opofrer sig for den store Sag, Universets højeste intelligente Væsens Plan, der er bleven tilvejebragt for de mindre intelligente Væseners Gode.

GENSIDIG UNDERSTØTTELSE.

De fremsatte Læresætninger antyder, at enhver især maa anstrenge sig af yderste Evne. Men selv dette er ikke til-

strækkeligt for Individets fuldstændige Udvikling. Ethvert Menneske maa ogsaa understøttes af ethvert andet Menneske; thi ellers hæmmes baade Individets og Samfundets Fremgang.

Den Stærkeres Pligt. Det Menneske, der er i Besiddelse af Styrke, lige meget hvorledes den er bleven erhvervet, staar i en vis Forbindtlighedsgæld til Samfundet. De Stærke maa paa en eller anden Maade knytte til sig de Svage; og eftersom de Stærke rykker frem, bringer de saaledes de Svage med sig. Dersom En er i Besiddelse af Kundskab, er det hans Pligt at meddele andre Kundskab, saa at alle kan faa Anledning til at erhverve sig stor Kundskab; dersom han besidder stor Tro, maa han øve Troen, paa det, at andre derved kan lære at kende dens Værdi; dersom han har erhvervet sig stor Rigdom, maa han bruge den paa en saadan Maade, at mange maa faa Lejlighed til at drage Fordel af samme. Den, der er forundt meget, maa saaledes afstaa en Del deraf til dem, der intet ejer. Den, som er i Stand til at fatte og forstaa Livets dybere inderste Værd, maa ikke glemme dem, der mangler Evnen til at tilegne sig en Forstaaelse af Verdensaltets umaadelige Righoldighed.

Et lignende Ansvar paahviler de Svage. Under Jordelivets smaalige Vilkaar er det ofte Tilfældet, at de Svage nærer Misundelse mod de Stærke. Dette harmonerer ikke med Udviklingsloven. De Svage maa selv anstrenge sig for at vinde Styrke og bør søge Hjælp og Bistand hos de Stærke. De Svage kan fremme Racens Udvikling ved som en Gave at modtage de Stærkes Bistand. Der er intet ydmygende ved at modtage Gaver, ved at lære af dem, som har mere end vi, forudsat at vore egne Evner udnyttes i fuldeste Maal. Dersom den Stærke ikke vil give til den Svage, eller dersom den Svage ikke vil modtage den tilbudte Hjælp, vil hele den fremadskridende Bevægelse blive hæmmet.

Endvidere er det en almindelig Naturlov, at de Stærke, som deler sine Kræfter med andre, derved forøger sin egen Styrke.

Samvirken. Alles Samvirke, de Svage saa vel som de Stærke,

er Grundlaget for gensidig Hjælpsomhed. Naar som helst flere gør fælles Sag for at gennemføre store Foretagender, opnaas glimrende Resultater. Hver Deltager faar da sin fulde Andel. Selv om Andelsplanen bestemmer, at de Resultater, der opnaas, skal ligelig fordeles mellem Interessenterne, modtager endog den Stærkeste af dem sin fulde Andel, eftersom Vedkommende formedelst større Styrke udfører mere Arbejde og derfor selvfølgeligt forøger sin egen Styrke. De Svage, som ved deres Samarbejden med de Stærke erholder en ligelig Andel med disse, faar større Haab og mere Mod til at fortsætte deres eget Udviklingsarbejde. Andelsprincippet stemmer fuldstændig overens med hele Saliggørelsens Plan.

Uddannelse. Uddannelse er af stor Betydning, hvad gensidig Støtte angaar; thi kun formedelst intellektuel Udfoldning vokser den individuelle Styrke; kun derved kan man blive sine Medmennesker behjælpelig og i Stand til i fuldt Maal at begribe, hvor virkeligt Menneskets Broderskabsforhold er. Kun ved Hjælp af fuldt uddannede Sjæleevner kan stor Magt udøves. Derfor er Skoler opførte, hvor det unge Sind kan blive saaledes vejledet, at det hurtigt og let lærer at beherske sig selv. En fornuftmæssig Teologi maa opbygges paa Grundlag af en Udfoldelse af Intelligensen, hvilket berettiger Oprettelsen af Skoler og andre Indretninger til Aandsevnernes Uddannelse. I Kirken maa der altid være en ivrig Stræben efter at uddanne Masserne. Kirken maa være en almindelig uddannet Kirke, i hvilken den »dannede Klasse« indbefatter alle dens Medlemmer.

(Fortsættes.)

Thi den Tid skal vorde, da de ikke skulle fordrage den sunde Lærdom, men efter deres egne Begæringer tage sig selv Lærere i Hobetal, efter hvad der kildrer deres Øren. Og de skulle vende Ørene fra Sandheden, men henvende sig til Fabler. (2. Tim. 4: 3, 4.)

SØNDAGSSKOLENS NADVERVERS OG KORLEKTIE
for Marts 1928.

Nadververs:

Naar vi af Sakramentet nyder,
I Jesu Navn og for hans Skyld.
Lad os erindre og sikre være,
At vore Hænder og Hjerter rene ere.

Korlektie:

1. Vi tror paa Gud den evige Fader og paa hans Søn Jesus Kristus og paa den Helligaand.
2. Vi tror, at Menneskene vil blive straffet for deres egne Synder og ikke for Adams Overtrædelse.
3. Vi tror, at alle Mennesker formedelst Kristi Forsoning kan blive frelst ved at adlyde Evangeliets Love og Ordinancer. (De tre første Trosartikler.)

Men Peter sagde til dem: omvender eder, og hver af eder lade sig døbe i Jesu Kristi Navn til Syndernes Forladelse; og I skulle faa den Helligaands Gave. (Ap. G. 2: 38.)

*

Men værer velvillige mod hverandre, barmhjertige, tilgivende hverandre, ligesom og Gud har tilgivet eder i Kristus. (Eph. 4: 25—32.)

INDHOLD:

SKANDINAVIENS STJERNE, Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges Organ i Danmark og Norge, udkommer den 1. og 15. i hver Maaned og koster 6 Kroner pr. Aar eller 25 Øre pr. Nummer. Til Salg paa alle Missionens Kontorer.
Udgivet og forlagt af JOSEPH L. PETERSEN, Korsgade 11, Kbhvn. N.
Trykt hos F. E. Bording.